

BX
835
1879
.A3

7

M 105

Class M
Section 2
Book No. _____
Accession No. _____

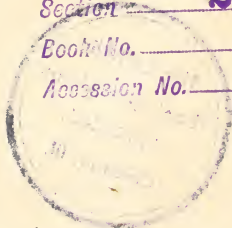

Class M

Section 2

Book No. _____

Accession No. _____

A C T A

—ET—

CONSTITUTIONES

SYNODI DICECESANÆ

Covingtoniensis Primæ,

Quam hubuit diebus 10, 11 12 Septembris, 1879:

ILLUSTRISSIMUS AC REVERENDISSIMUS DOMINUS

AUGUSTUS MARIA TÖEBBE,

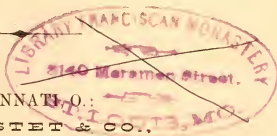
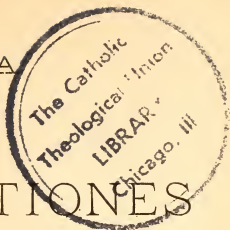
EPISCOPUS COVINGTONIENSIS.

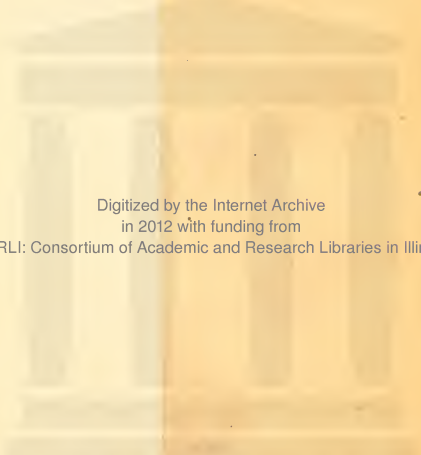
CINCINNATI, O.:

FR. PUSTET & CO.,

Typographi S. Sedis Apost. et Sacr Rit. Congr.
204 Vine Street.

1880.

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
CARLI: Consortium of Academic and Research Libraries in Illinois

ACTA ET CONSTITUTIONES.

NEMO est qui ignorat spirituale bonum fidelium negligi, nisi ii, quibus eorum animæ confiduntur, Spiritu Dei dirigantur.

Ut hic Spiritus magis ac magis augeatur in Clero, per literas septima die Augusti datas, Illustrissimus ac Reverendissimus Episcopus jussit omnes Sacerdotes suæ Diœceseos convenire die octava Septembris in Seminarium Sanctæ Mariæ ad Montes, Cincinnati, ad Sacra Exercitia Spiritualia simul peragenda.

Dolendum est magnopere hæc Exercitia non potuisse haberi propter varia impedimenta non prius prævisa.

Visum est igitur Illustrissimo ac Reverendissimo Episcopo cum suis Consultoribus, differre hæc Exercitia ad tempus, et inquirere in modum quo melius et facilius peragantur.

Convenerunt tamen Sacerdotes Diœceseos, invitati per rescriptum die decima nona Augusti datum, habendi causa Synodum Diœcesanam in Ecclesia Cathedrali Covingtoniensi die decima Septembris, anno 1879.

Hora nona hujus diei, qui fuit Sancto Hilario dicatus, Sacerdotes omnes una cum Illustrissimo ac Reverendissimo Episcopo solemnem fecerunt ingressum in Ecclesiam Cathedralem immensi cum concursu Fidelium. Illustrissimus ac Reverendissimus Episcopus, assistente Clero, obtulit Divinum de Spiritu Sancto

Sacrificium, ut Ipse infunderet copiosissimam suam gratiam in cordibus Omnium et dirigeret eos in omnibus deliberationibus suis.

Cum esset Vigessimus quintus annus Ordinationis ad Sacerdotium Episcopi, visum fuit Clero offerre Dilecto nostro Episcopo aliquod signum nostri amoris. Breve eloquens alloquium factum est a Revo. Jacobo Smith, omnibus annuentibus.

Post hæc varia, nec pauca necnon pretiosa oblata sunt dilecto Patri Episcopo Tœbbe.

Adstiterunt Episcopo tempore Divini officii:

Adm. Rev. D'nus. Eduardus H. Brandts, Presb. Assistens.

Rev. Dus. Lambertus Willi,	}	Diaconi Assis-
“ “ Caspar Ostlangenberg }		
“ “ Gulielmus Tappert,		Diaconus Officii.
“ “ Ennis, Subdiaconus.		
“ “ Leo M. Lambert, }	}	Magistri
“ “ Jacobus Bent,		
		Cæremoniarum.

Re Divina solemniter peracta, Antiphona, “ Exaudi nos,” necnon alia, quæ præscribit Pontificale sub titulo: “ Ordo ad Synodum ” decantata sunt.

Hymno “ Veni Creator ” decantato, decreta Sacrosancti Concilii Tridentini de Residentia et Professione Fidei a Presbytero Assistente perlecta sunt.

Post hæc omnes Sacerdotes, qui Synodo intererant professionem fidei juxta formulam Pii IV et Pii IX, unanimiter submissa voce fecerunt, addentes, manu dextera super Sancta Evangelia posita, juramentum: “ Ego N. N. hanc eandem fidem profiteor juxta formulam modo lectam, atque idem spondeo, voveo et juro.

Deinde Rev'mus Episcopus Clerum paterna voce

allocutus est, necnon nomina officialium Synodi publicavit ut sequitur :

Adm. Rev. Dom. Eduardus H. Brandts, V. G.
Promotor.

Rev. Dom. Leo M. Lambert, Procurator Cleri.

“ “ Jacobus Bent, Secretarius.

“ “ Adolphus Ennis, Secretarius Socius.

“ “ Jacobus Smith, Magister Cærem.

“ “ Gulielmus Robberts, } Cantores.

“ “ Bernardus Baumeister, }

Post hæc statim, præside Episcopo, habita est,
turba fidelium demissa,

PRIMA SESSIO PRIVATA.

Interfuerunt huic Sessioni et Synodo usque in
finem sequentes Sacerdotes :

SÆCULARES.

Adm. Rev. D^{nus} Eduardus H. Brandts, V. G. —

Rev. Do^{nus} Leo M. Lambert, —

“ “ Patricius Jones,

“ “ Jacobus Bent, —

“ “ Daniel Swagers, —

“ “ Bernardus Teutenberg, —

“ “ Clemens Jesse, —

“ “ Joannes Stephany, —

“ “ Gulielmus Tappert,

“ “ Lambertus Willi, —

“ “ Gulielmus Robberts,

“ “ Jacobus Smith,

“ “ Casparus Ostlangenberg, —

“ “ Joannes Hickey,

“ “ Heribertus Thien, —

“ “ Jacobus McNerney,

“ “ Bernardus Baumeister,

“ “ Josephus Quinn, —

“ “ Michael Callaghan, —

“ “ Bernardus Hillebrandt,

Rev. Do ^{nus}	Ferdinandus Brossart,
“	“ Thomas C. Moore, D. D.,
“	“ Augustinus Lambelin,
“	“ Joannes Schmidt,
“	“ Josephus Blenke,
“	“ Gulielmus Cassander,
“	“ Leo G. Clermont,
“	“ Antonius Athmann, —
“	“ Josephus Goebbels, —
“	“ Thomas Major, —
“	“ Gulielmus Weckes, —
“	“ Josephus Meiwes,
“	“ Josephus Haustermann,
“	“ Augustus Gædker,
“	“ Adolphus Ennis, —
“	“ Franciscus X. Toëlle, —
“	“ Jacobus P. Barry,
“	“ Josephus Byrne, —
“	“ Bernardus Hundt,
“	“ Josephus Merschmann,
“	“ Eduardus Burke,
“	“ Joannes Feighery, —
“	“ Henricus M. Tappert,
“	“ Hermannus J. Kramer. 4

REGULARES:

Adm. Rev. Pater Ægidius, O. S. B.

Rev. Pater Lucas, O. S. B.

“ “ Beda, O. S. B.

Abfuerunt ob validas et varias rationes:

Rev. Da^{nus} Antonius M. Meyer, —

“ “ Caspar Wise, —

“ “ Joannes B. Glorieux, —

“ “ Lambertus Young. — 51

Rev^{inus} Episcopus Synodalibus materias in Synodo pertractandas et modum procedendi indicavit, et pub-

licavit Quatuor Comitia, quæ discuterent quæstiones sibi propositas :

1. De bonis Ecclesiæ melius tuendis.
2. De Orphanotrophiis.
3. De fundo pro Sacerdotibus infirmis.
5. De Collectis Diœcesanis.

COMITIUM PRO BONIS ECCLESIAE MELIUS TUENDIS :

Adm. Rev. D^{nus} Eduardus H. Brandts, V. G.,
Præses.

Rev. D^{nus} Augustus Lambelin,
“ “ Bernardus Teutenberg,
“ “ Bernardus Baumeister,
“ “ Joannes Hickey, Secretarius.

COMITIUM PRO ORPHANOTROPHIIS.

Rev. D^{nus} Heribertus Thien, Præses.
“ “ Joannes Stephany,
“ “ Thomas C. Moore, D. D.,
“ “ Jacobus McNerney,
“ “ Ferdinandus Brossart, Secretarius.

COMITIUM: “ DE FUNDO PRO INFIRMIS SACERDOTIBUS.

Rev. D^{nus} Caspar Ostlangenberg, Præses,
“ “ Leo Clermont,
“ “ Gulielmus Cassander,
“ “ Antonius Meyer,
“ “ Jacobus P. Barry, Secretarius.

COMITIUM: DE COLLECTIS DIÆCESANIS.

Adm. Rev. D^{nus} P. Prior Ægidius O. S. B., Præses,
Rev. D^{nus} Gulielmus Tappert,
“ “ Gulielmus Robberts,
“ “ Michael Callaghan,
“ “ Jacobus Smith, Secretarius.

Reverendissimus Episcopus revocavit nonnullos Facultatum Diœcesanarum articulos, et promisit se quam primum nova facultatum exemplaria in lucem edere et Sacerdotibus mittere velle.

Deinde constituit ne in posterum applicationes pro dispensationibus verbatim vel instrumento electrico, sed solummodo scripto petantur.

His peractis, Episcopus Synodaliū mentes direxit ad Instructionem Sacræ Congregationis De Propaganda Fide, de modo servando ab Episcopis Fœderatorum Americæ Septentrionalis Statuum in cognoscendis et definiendis causis criminalibus et disciplinaribus Clericorum. Licet Ipse ad officium Judicium Causarum, ut vocant, Sacerdotes constituere possit, maluit tamen, ne vel umbra partialitatis hoc in negotio suspicaretur, ut Synodales per scrutinium secretum quinque inter se Sacerdotes ad id munus eligerent, quos Ipse sua auctoritate confirmaret. Omnibus applaudentibus, scrutinium institutum est et sequentes Reverendi Domini a Synodalibus electi et ab Episcopo approbati sunt :

Rev. D^{nus} Joannes Hickey,
“ “ Joannes Stephany,
“ “ Thomas C. Moore, D. D.,
“ “ Jacobus Smith,
“ “ Augustus Lambelin.

Hora jam dimidia post meridiem protracta, annuentibus omnibus, absoluta est prima sessio privata et secunda in diem sequentem indicta.

DIE XI SEPTEMBRIS.

Hora nona antemeridiana omnes Synodales una cum Episcopo Ecclesiam Cathedralem ingressi sunt, et

SS. Sacrificio a Reverendissimo peracto, omnia sicut Pontificale præscribit, persoluta sunt.

Sermonem habuit de sanctitate et zelo vitæ Sacerdotalis Rev. D^{nus} Daniel Swagers.

Rebus gestis in priori sessione perlectis et approbatis, Rev. D^{nus} Joannes Hickey, Secretarius primi Comitii “*De Bonis Ecclesie melius tuendis*,” relationem fecit. Singulis punctis accurate elucidatis et discussis omnibus Synodalibus grata et acceptanda relatio visa est. Regulæ de hac re post Constitutiones latas ab Episcopo inveniuntur.

Rev. D^{nus} Ferdinandus Brossart, Secundi Comitii: “*De Orphanotrophiis*,” Secretarius, relationem sui Comitii fecit. Post nonnullas annotationes ab Episcopo factas diversi relationis numeri cum laudabili zelo discussi, et tandem ab omnibus ut justi et æqui adjudicati et approbati sunt.

His peractis Sessioni Secundæ privatæ finis imponitur, et tertia Sessio pro hora tertia pomeridiana indicitur.

SESSIO TERTIA PRIVATA.

Precibus rite peractis, quum relatio Tertii Comitii: “*De Fundo pro Sacerdotibus infirmis*” nondum ad manus venisset, annuente Episcopo, Rev. D^{nus} Jacobus Smith, Secretarius Quarti Comitii, “*De Collectis Diæcesanis*” relationem fecit sui Comitii. Postquam diversæ relationis propositiones ad amussim discussæ erant, relatio omnibus placuit, et approbationem omnium obtinuit.

His rebus absolutis Rev. D^{nus} Jacobus P. Barry, Tertii Comitii: “*De Fundo Pro Infirmis Sacerdotibus*,” Secretarius, relationem hujus Comitii fecit. Post

longam hinc inde factam discussionem scrutinium inter Synodales factum est et relatio omnium gaudere approbatione inventa est.

Sequentes Sacerdotes viva voce electi sunt, annuente Episcopo, pro condendis regulis et legibus circa fundum pro Sacerdotibus infirmis :

Adm. Rev. D^{nus} Eduardus H. Brandts, V. G.

Rev. D^{nus} Jacobus Smith,

“ “ Bernardus Baumeister,

“ “ Joannes Hickey,

“ “ Bernardus Hildebrandt.

Post hæc Rev^{mus} Episcopus sententiam Synodaliū rogavit de opportunitate collectam faciendi pro debitis Archidiœceseos Cincinnatiensis. Licet omnes optimam voluntatem præ se ferrent, visum est omnibus non solum inopportunum, imo vere impossibile esse in præsentibus rerum circumstantiis quidquam in hac re faciendum esse, et Synodales unanimiter Rev^{um} rogaverunt ut ad tempus magis opportunum negotium hoc differret.

Deinde discussio orta est de parentibus qui pueros suos ad scholas publicas mittunt in locis ubi scholæ catholicæ existunt. Unanimis fuit Synodaliū sensus tales parentes esse absolutione indignos. De iis tamen pueris, qui in religione jam bene instructi primam Communionem acceperunt prudenti Parochi iudicio esse relinquendum utrum scholam publicam sine præiudicio fidei et morum adire possint necne.

His peractis, cum præcipua in Synodo pertractanda negotia jam absoluta fuissent, et multi Synodales propter longam distantiam ad suas Missiones revertendi veniam peterent, Episcopus votis Cleri annuens finem Synodi indicavit, promittens se velle quamprimum acta Synodi typis in lucem edere et salutare constitutiones

addere, necnon suo tempore omnibus Sacerdotibus transmittere.

Demum Rev^{mus} nonnulla paterna monita ad Synodales emisit, et omnibus, uti Pontificale præscribit, rite peractis, Pontificalem Benedictionem solemniter impertiit.

Congratulationibus datis et acceptis, Synodus finem habuit.

JACOBUS J. BENT, }
ADOLPHUS ENNIS, } *Secretarii.*

STATUTA

Circa Personas et res Ecclesiasticas.

PARS PRIMA.

De Personis Ecclesiasticis.

TITULUS PRIMUS.

DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM.

1. Licet, ut inquit Benedictus XIV, Patres Tridentinos interpretans, nulla alia nisi vestis talaris sit Clericorum propria eorumque statui maxime conveniens, unde fere omnia, quæ post Tridentinum celebrata sunt concilia, Clericos adegerunt ad gerendam vestem talarem nigri coloris (1):^a Attamen propter nostras rerum circumstantias permittimus, ut sacerdotes Nostri, quando in publicum prodeunt, veste utantur, quam vocant, civili. Sit tamen vestis illa nigri vel subnigri coloris, decens, gravitatem præ se ferens, ita ut eorum status omnibus semper innotescat.

2. Sacerdotibus omnino curandum est, ut veste talari et superpelliceo in omni sacro munere obeundo utantur (2): Quare omnino præcipimus, ne quicumque sacerdos, etiam extraneus, ad officia peragenda accedat, nisi veste talari indutus.

3. Comam et barbam studiose, aut laicorum more

(1). De Syn. libr. XI. Cap. VIII. n. 1, 3.

(2). Conc. Balt. Plen II, tit. III IV, n. 149.

ne nutriant (3), et valde optamus, ut gerant collare romanum, in cujus margine superiori appareat parvum linteum album. Quod de habitu ecclesiastico diximus, etiam a Religiosis observari volumus.

4. Princeps pastorum primo cœpit facere, dein docere, omniaque bene fecit, ut ait Evangelista, sic monente sacrosancta Synodo Tridentina (4): Sacerdotes, Ejus discipuli, “omnium bonorum operum exemplo pascere debent gregem Dei,” “facti,” ut inquit Princeps Apostolorum, “forma gregis ex animo.” (5) Quare sacerdos vitam ducat regularem et regulam sibi aliquam præscribat, qua pietatis et muneris officia horis statutis designatur. “Qui regulæ vivit, Deo vivit,” inquit S. Gregorius Nyssenus.

5. Inter primaria pietatis officia adnumeranda est praxis orationis mentalis, unde, tanquam ex fonte, haurient sacerdotes lumina, virès et solatia, quibus ad munia sua bene implenda semper opus habent. Omnes sancti de sacerdotio scriptores orationem mentalem habuerunt ut principium vitæ, sine quo nemo ad eum perfectionis gradum pertingere potest, ad quem consecrandum sacerdotes præcipue obligantur. Quapropter cuique de clero Nostro in Domino commendamus, ut in initio diei, vel si tunc impeditus fuerit, quam primum, mediam vel ad minus quartam horæ partem sacræ meditationi tribuat, ut nullus dies prætereat, quo huic tam salutari exercitio non incumbat.

6. Lectio spiritualis est alterum pietatis officium, quam S. Paulus commendat carissimo suo Timotheo

(3). *ibid.* 151

(4). Sess. XXIII, de Reform. Cap. I.

(5). I. Pet. V. 3.

dicens: “Attende lectioni” (6). Vita Sanctorum nostrum est exemplum; quare earum lectio necnon aliorum operum pie solideque conscriptorum quotidiana maxime commendatur.

Examen particulare ad emendandum particulare vitium vel ad virtutem acquirendam, examen conscientiae inter preces vespertinas, Sanctissimi Sacramenti in decursu diei visitatio necnon singularis erga Beatissimam V. M. pietas et devota St. Rosarii in ejus honorem recitatio, sunt praecipua devotionis sacerdotalis exercitia, quae, ne negligamus, in Seminario edocti sumus.

7. Noverint sacerdotes officium divinum recitantes, se nomine Ecclesiae et tanquam ab illa deputatos pro justis et injustis, pro publicis necessitatibus coram divina Majestate preces fundere. Quapropter semper satagent, ut digne, attente et devote et in unione illius divinae intentionis, qua ipse Christus Dominus in terris laudes Deo persolvit, convenienti loco, hora ac praeparatione tam grande officium persolvant.

8. “O! quam magnum et honorabile est officium sacerdotum, quibus datum est Dominum majestatis verbis sacris consecrare, labiis benedicere, manibus tenere ore proprio sumere et ceteris ministrare! O! quam mundae debent esse manus illae! quam purum os! quam sanctum corpus! quam immaculatum erit cor sacerdotis, ad quem ingreditur totius auctor pietatis!” merito exclamat Auctor Imit. Christi (7). Quare sacerdotes semper post praeparationem optimam cum summa devotione sine ulla irreverentia, “quae,” ut monet Tridentinum, “ab impietate vix sejuncta esse potest” (8), cele-

(6). I. Tim. IV. 13.

(7). libr. IV, cap. XI. n. 6.

(8). Sess. XXII.

brent et tempus præscriptum in celebrando impendant, quod ad tertiam horæ partem etiam in Missa pro Defunctis debet pertingere, neque horæ dimidium excedere.

Rubricæ missalis Romani diligenter servantur et peracto sacrificio per aliquod tempus gratiarum actio sive in Ecclesia sive in Sacristia devotissime peragatur.

Monemus sacerdotes Nostros cum S. Carolo Borrom. “Missæ sacrificium quotidie offerre non prætermittant, nisi legitima causa impediantur.” (9).

9. Singulis saltem quindenis ad sacrum pœnitentiæ tribunal accedunt sacerdotes salutis suæ studiosi. Monemus dilectum clerum Nostrium, ne tam necessarium et salutare gratiæ medium negligat.

10. Dolendum magnopere, quod tempore præterito propter angustiam loci Exercitia spiritualia quovis anno secundo haberi nequiverint. Namque, teste Clemente XI, “diuturna experientia est ad retinendam conservandamque sacerdotalis ordinis dignitatem et sanctitatem maxime conducere, ut ecclesiastici viri spiritualibus exercitiis aliquando vacent, quibus quidquid sordidum de mundano pulvere contractum est, commode detergitur, ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur, recte sancteque vivendi norma vel instituitur vel confirmatur,” (10). Quapropter statuimus, ut in posterum tam salutare opus in secundo quoque anno a toto Nostro clero peragatur.

11. “Labia sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore ejus,” dicit Scriptura (11). Quare sacerdotes Nostros valde monemus, ne quotidianum

(9). Instr. ad Paroch. c. V.

(10). Lit. ad Episc. die 1 Febr. 1710.

(11). Mal. II. 7.

studium Sacrae Scripturae, quae “divinitus inspirato utilis est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad erudiendum in justitia, ut perfectus sit homo Dei, ad omne opus bonum instructus,” (12), necnon sacrae Theologiae dogmaticae et moralis negligent, ut tanquam periti medici animarum morbos aptis remediis curare et suis officiis ecclesiasticis rite perfungi possint. Valde desideramus, ut conferentiae ecclesiasticae ad illum finem saltem bis in anno haberi possint. Noverint insuper sacerdotes decreta Concilii Plenarii Baltimorensis II, necnon decreta trium Conciliorum Cincinnatiensium in Nostra Diocesi promulgata esse, sicuti ea iterum solemniter promulgamus eaque apud nos vim legis habere declaramus et ab omnibus fideliter observari volumus. Quapropter omnes in Domino adhortamur, ut ea diligenter legant et discant.

12. Omnino prohibemus sacerdotibus Nostris, sub poena suspensionis incurrendae, ne in loco suae residentiae sive extra illum, quacunque ratione aut quocunque praetextu, excepta peregrinationis aut hospitii causa, popinas, tabernas aut domos id genus alias audeant accedere ad potandum aut ludendum. Excessus in comotationibus studiosissime fugiant, etiamsi vel minimum scandali periculum non timendum sit.

13. “Ludis scenicis, spectaculis, choreis ne intersint. Ab omni vetitae venationis genere se abstineant. Medicinam et chirurgiam, nec lucri gratia nec charitatis specie exerceant,” (13).

14. Districte prohibemus, ne sacerdotes Nostri saecularibus negotiis se impliceant, absque consensu

(12). II Tim. III. 16, 17.

(13). Conc. Balt. Plen. II. tit. III, cap. IV, n. 153.

Nostro pro aliis fide jubeant aut negotiorum alterius gestionem nequidem pupillorum tutelam suscipiant.

15. In mentem cleri Nostri revocamus decretum a Patribus Concilii Cincinnatensis primi tam sapienter quam laudabiliter confectum, a S. Sede approbatum et in Nostra diœcesi omnino observandum: “ Ut incommodis et scandalis ex incauta et improvida acceptatione a sacerdotibus pecuniæ mutuo datæ finem imponamus, statuimus monendos esse sacerdotes, ne in posterum pecunias mutuo seu in depositum, uti vocant, proprio nomine accipiant, nisi casu quo, ex judicio Ordinarii, causa pietatis, ædificandarum ecclesiarum hoc exigeret, quo in casu approbatio Ordinarii scriptis obtinenda est, ipsique tradendum instrumentum, seu scheda, continens expositionem finis intenti, summæ requisitæ, et rationem, qua debita sic contracta sive ex Ecclesia ipsa, sive ex fundo quocunque, sive tandem ex quibusdam determinatis Fidelibus, solvi poterant; clare etiam exponere debent sacerdotes, quibus concessa est hæc facultas, omnibus mutuatoribus, Ordinarium diœceseos nullam omnino obligationem contrahere hujusmodi debita persolvendi ” (14).

16. Monemus sacerdotes, ne cum laicis nimiam familiaritatem contrahant, quæ cum dignitate sacerdotis et reverentia ipsi debita haud conciliari possit. Sint, uti monet Apostolus (15) exemplo “ fidelium in verbo, in conversatione, in castitate,” caventes sedulo non solum a malo, sed etiam “ ab omni specie mali ” (16), ne detur scandali vel obloquii occasio. Hinc evitent

(14). Conc. Cinc. Prov. I, pag. 25 decr. XI.

(15). I Tim IV. 20.

(16). I Thess. V. 22.

frequens mulierum consortium, etiam piarum, verecundarum et omnino pudicarum. Tristis experientia docet, ut, quod sine piaculo cœptum est, in piaculum vergat, ut, quod spiritu incipitur, in carne finiatur. Ancillas habeant non juniores, non garrulas, non immodestas, non dominatrices, sed ætate et moribus graves, “prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas,” (17), “cum verecundia et sobrietate ornantes se, ut qui ex adverso est vereatur, nihil habens malum dicere” (18). Ingressum tabernarum, juvenum et puellarum conventicula, choreas famulantibus prohiberi volumus. Cum illis mensæ accumbere aut accedere convivia aut fora publica, etiam negotiorum causa, aliove cum illis excurrere quovis titulo vel prætextu omnibus interdiciamus. De cætero, uti Concilium Tridentinum (19) monet, in actibus et sermonibus, præcipue coram laicis, “nihil nisi grave, moderatum et religione plenum” præ se ferre debent.

17. Avertat a se Sacerdos vel speciem avaritiæ. “Avaro,” præsertim si sit sacerdos, “nihil esse scelestius, . . . nihil esse iniquius, quam amare pecuniam; hic enim et suam animam venalem habet,” inquit Spiritus sanctus (20). Sit ergo Dei minister pater pauperum, orphanorum et viduarum protector, sit, pro suo posse, exemplo primus in operibus piis. Fugiat tamen prodigialitatem et caveat imprimis, ne imprudenti sponsione vel alio modo impensas super vires augendo, eo deveniat, ut ære alieno sit oppressus.

18. Ut finem imponamus huic titulo, meminerint

(17). Tit. II. 5.

(18). Tit. II. 8.

(19). Sess. XXII. 1 de Reform.

(20). Eccl. X. 10.

sacerdotes ad se etiam spectare, quod monet Apostolus: “Maledici regnum Dei non possidebunt” (21). Caveant ne de sociis in sacerdotio dicant, quod graviter in laicis vituperarent. Muniant se contra spiritum zelotypiæ, seu invidiæ spiritualis, qui non raro spirituales invadet, et occulte, sub larva veri zeli, in corde latet. Ubi homines, ibi defectus humani; unde “alter alterius onera portate (22); si vis portari, porta et alios,” ait Thomas a Kempis. Instructi sumus, quod charitas sit plenitudo legis et vinculum perfectionis: quapropter omnes sacerdotes per charitatem Jesu Christi, qui pridie mortis Patrem oravit, ut discipuli “sint unum” sicut” ait, “Nos unum sumus,” (23), quique eis pacem suam dedit ac reliquit, obsecramus et obtestamur, ut omnes hac maxime illustres sint virtute atque ita charitati studeant, ut, “cum apparuerit Princeps Pastorum et Episcopus animarum suarum, Jesus Christus, percipiant immarcescibilem coronam gloriæ” (24).

TITULUS SECUNDUS.

DE ECCLESiarUM RECTORIBUS.

1. Sub ecclesiæ Rectoris nomine venit sacerdos, cui ab Episcopo assignatur pars certa et determinata populi et cui in rebus spiritualibus præsit; est ergo sacerdos, cui, sub Episcopi regimine, incumbit proprio nomine gerere curam spiritualem alicujus congregationis

(21). I. Cor. VI. 10.

(22). Gal. VI. 2.

(23). Joan. 17. 21.

(24). I Petr. V. 4.

seu populi certo in loco habitantis; alicui ecclesiæ adstricti, in qua jus habeat audiendi verbum Dei, Sacramenta recipiendi etc. Si ob numerum populi aut alias graves causas Rector sufficere non possit Sacramentis ministrandis et cultui divino peragendo, ipsi adjungitur unus vel alius sacerdos assistens, cujus munus est, Rectorem adjuvare eique generatim in omnibus pastoralis officii muneribus assistere, aut, si ad hoc rogatus fuerit, ejus vicem supplere.

2. “Cum,” ut loquitur sacrosancta Synodus Tridentina, (1) præcepto divino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oves suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, verbique divini prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum aliarumque miserabilium personarum curam paternam gerere et in cetera munera pastoralia incumbere,” eos cum eadem Synodo admonemus et in Domino hortamur, ut, divinorum præceptorum memores, factique forma gregis, in judicio et veritate populum suum pascant et regant.

3. Monemus Rectores ecclesiarum, se ad residentiam teneri. Caveant, ne frequentioribus excursionibus a suis ecclesiis absint. Severiter reprehendimus praxim vel potius abusum eorum, qui ab initio hebdomadis usque ad Sabbatum a missionibus absunt et in diebus solum Dominicis suas oves agnoscunt. Nullus sacerdos curam animarum habens a sua ecclesia absit ultra octo dies sine licentia Nostra et insuper curet, ne suus grex in die Dominica vel Festi de præcepto sanctissimo Sacrificio careat.

4. Studeat Rector suas oves cognoscere non genera-

(1). Sess. XXIII Cap. I de Reform.

liter tantum, sed in quantum potest, specialiter et sit pastor et pater omnium, non quarundam tantum: et omnibus invigilet, utpote de omnium animabus rationem redditurus. Ipse est ex officio spiritualis director omnium sodalitatum et societatum, quæ suæ ecclesiæ adjunctæ sunt; potest tamen, si omnes attendere nequit, alium delegare.

5. Licet ex justitia, ut sæpius declaravit Sacra Congregatio, Rectores non sint obligati ut diebus Dominicis et Festivis SS. Sacrificium offerant pro grege suo, decet tamen ex charitate. Omnino prohibemus, ne intentionem privatam publicent pro Missa parochiana in illis diebus.

6. Præcepto divino Rectoribus mandatum est gregem bonorum operum omnium exemplo pascere. “In omnibus,” ajebat Apostolus ad dilectum Titum (2), “teipsum præbe exemplum bonorum operum.” Quare si quæ generalia vel particularia opera pia ab Ordinario vel maxime a Summis Pontificibus commendata sunt, velint Rectores ipsa summopere favere, noscentes, quia “potens est Deus omnem gratiam abundare facere in vobis, ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne bonum.” (3)

7. Pauperum et aliarum miserabilium personarum curam summo studio et amore amplectat Rector et animos omnium subditorum suorum prudentia, honestate, mansuetudine atque pietate zelosa necnon discreta omnium suorum officiorum adimptione sibi devinctos habere continuo studeat.

8. Sacerdotes assistentes noverint, se quoque ad

(2). Tit. II. 7

(3). II Cor. IX. 8.

residentiam teneri; Rectorem, cui addicti sunt, et seniores sacerdotes debito semper honore prosequantur, etiam tum, dum in agendi modo Rectoris aliquos defectus deprehendant. Caveant, ne ipsum carpere aut supplantare videantur, nec defectus illius revelent, præsertim laicis. Omnibus intime persuasum sit, sibi in iis, quæ pastoralis officii sint, Rectori suo esse obediendum et promptos se exhibeant, ut alacri animo vices suppleant, quotiescumque ad hoc fuerint requisiti. Econtra Rectores suos assistentes, ut fratres in Christo diligere et cooperatores in vinea Domini coram Deo et populo honorare debent; nullatenus illos despiciant, molestia afficiant aut in illos, ut servos suos et mercenarios pondus diei et æstus excutiant, ut ipsi otio et torpori indulgeant. Erga parochianos assistentes sint urbani et affabiles, domos tamen eorum, præsertim suorum pœnitentum et eorum, quos erga Rectorem minus bene affectos noverint, raro visitent.

9. Sacerdotes peregrini ad privilegium altaris non admittentur, nisi sui Ordinarii vel Nostris litteris sint commendati. Excipitur tamen casus, quo peregrinus uni ex ministris ecclesiæ, in qua celebrare desiderat, probe notus sit; etiam in illo casu peregrino celebrare non permittat ultra quindenam sine Nostra licentia.

TITULUS TERTIUS.

DE REGULARIBUS ET SANCTIMONIALIBUS.

1. Nulla congregatio religiosa, nullum monasterium, ne schola quidem Fratrum vel Sororum in diœcesi Nostra instituatur, vel de ea instituenda pactio fiat, nisi

expressa licentia Nostra prævie in scriptis obtenta et de licentia ita obtenta tam in archivo Nostro, quam in monasterio documentum asservetur. Idem tenendum de piis Confraternitatibus et Sodalitatibus in parochiis erigendis.

2. Meminerint omnes et singuli utriusque sexus Religiosi, quanta sibi, utpote illustriori portioni gregis Christi ad perfectionem tendendi incumbat obligatio; studeantque, ut mundo et sibi mortui Christo vivant, qui eos Sibi elegit et cui soli fidem suam sponponderunt.

3. “Intelligent igitur Regulares tam viri, quam mulieres, ad Regulæ, quam professi sunt, præscriptum, vitam instituere, ut præcipit Tridentinum (1): imprimis quæ ad suæ perfectionem professionis, ut obedientiæ, paupertatis, castitatis et si quæ alia sunt alicujus Regulæ et Ordinis peculiaria vota vel præcepta, ad eorum respective essentiam, necnon communem vitam, victum et vestimentum conservanda pertinentia, fideliter observent, nec ab iis quovis quæsito colore eorum Superiores recedant.” (2).

4. Monialium seu Sororum confessiones excipere solummodo confessariis ad id ab Ordinario speciatim approbatis licet. Presbyteri tam sæculares quam regulares, qui ad tradenda spiritualia exercitia ad Sororum conventus ab Ordinario mittuntur eo ipso facultate audiendi monialium confessiones gaudent. Quater in anno circa tempus hebdomadam Quatuor Temporum confessionarii extraordinarii facultas monialibus danda est.

5. Confessionariis extraordinariis districte inhibemus, postquam officium suum impleverint, directioni

(1). Sess. XXV, Cap. I de Regular.

(2) S. Leod. Tit. VII.

Monialium vel Sororum seu Monasterii negotiis se immisceant. Hoc etiam spectat ad Confessarios ordinarios, qui non sunt Directores Conventus.

6. Maxime studeant confessarii, ut apprime caleant vitæ spiritualis principia et Regulas Congregationis, cujus cura spiritualis ipsis commissa est, foveant spiritum vitæ perfectionis et observantiæ Regularum, necnon satagant ab illis remove omnia sensa mundana.

PARS SECUNDA.

De Rebus Ecclesiasticis.

TITULUS PRIMUS.

DE SACRAMENTIS.

1. Monemus sacerdotes Nostros, ut habeant et sæpe perlegant Rituale Romanum, ut Sacramenta rite sibi et populo fidei fructuose administrent.

2. Sacramenta non in domibus, sed in Ecclesia administranda sunt: quapropter prohibemus, ne Sacramentum Baptismi domi administretur, excepto casu, quo longa ab ecclesia distantia, viarum asperitas, vel alia gravis causa excuset.

3. Præcipimus ut collato Baptismo, nomina parentum, patrinoꝝ necnon baptizati accurate registro inscribatur, annotato simul anno, mense et die Baptismi et nativitatis.

4. Monendi sunt opportuno tempore parentes, ne longius baptismum infantuli differant, sed quam citius illum ad salutare lavacrum suscipiendum Ecclesiæ offerant.

5. Circa reiterationem Baptismi a laico collati, statuimus, infantes a laico baptizatos sub conditione esse rebaptizandos, nisi certe constat, Baptismum iis valide fuisse collatum.

6. Pueri ad Confirmationem regulariter non admittantur, nisi jam ad primam Communionem admissi

sint et per aliquod tempus specialiter præparationis gratia instrui debent.

7. Antequam admittatur unusquisque confirmandus diligenter examinetur, an sciat saltem preces consuetas, mysteria fidei, Dei et Ecclesiæ præcepta, ceteraque fidei rudimenta. ac præcipue quæ ad hoc Sacramentum suscipiendum pertinent et habeat schedulam a suo parochio signatam, qua Episcopo cõstet, eum ad Confirmationis sacramentum suscipiendum esse admissum.

8. Unus patrinus et una matrina pro diversitate sexuum confirmandis constituatur ex parochianis, pietate et christiana doctrina eminentibus et nomina Confirmandorum registro ad id præparato inscribantur.

9. Omnibus Sacerdotibus ad confessiones audiendas approbatis facultatem concedimus audiendi confessiones in tota Diœcesi; attamen inhihetur, ne ullus sacerdos, etiam pro tota Diœcesi approbatus, excipiat confessiones, dum Rector loci aut ille, cujus interest, id prohibet.

10. Revocatis amplioribus facultatibus antea concessis, sciant confessarii, se in posterum non gaudere facultate absolvendi in sequentibus casibus, nisi specialem ad id facultatem acceperint: *a.* In sex casibus de jure communi Summo Pontifici reservatis: violationis clausuræ Monialium—gravis percussione cleri—falsæ denunciationis confessarii de sollicitatione manifestæ et publicæ—invasionis bonorum ecclesiasticorum et duelli. *b.* In tribus casibus specialiter a Nobis reservatis: homicidii directe voluntarii—abortus et positivæ ad abortum cooperationis—necnon in casu matrimonii contracti coram magistratu civili et maxime coram ministello hæretico. Pro horum absolutione casuum speciali indigent facultate confessarii.

11. Concedimus tamen facultatem absolvendi in prædictis casibus tum Nobis tum Summo Pontifici reservatis, dum confessio fit in ordine ad matrimonium vel ad susceptionem sacri Viatici, Extremæ Uctionis et Communionis Infirmorum etiam devotionis causa.

12. Eandem facultatem absolvendi a reservatis, ut supra, concedimus confessariis extraordinariis, utpote illi ecclesiæ non adscriptis, qui occasione expositionis quadraginta horarum confessiones excipiunt.

13. Licet confidamus nullum unquam ex confessariis Nostris in tantum improbitatis abyssum esse prolapsum, ut saluberrimo Sacramento in suam aliarumque ruinam abutatur, tamen omnes bene attendant ad pœnas statutas per Constitutionem Gregorii XV, “Dominici gregis,” Benedicti XIV “Sacramentum Pœnitentiæ” et per ejusdem decretum 15. Augusti, 1745.

14. Confessiones mulierum non excipiantur, nisi in sede confessionalis, quæ sit in loco conspicuo et patenti Ecclesiæ posita et crate perforata inter pœnitentem et confessarium constructa. Hoc etiam sub nullitate absolutionis prohibemus, nisi gravis causa excuset.

15. Saltem bis in anno circa quatuor Tempora parvuli, qui ad S. Synaxim nondum admissi sunt, in sacro tribunali audiantur.

16. Sanctissimum Sacramentum in loco tuto et honorifico et quidem juxta Rituale Romanum in altari majore collocetur et coram illo lampas semper accensa habeatur ex oleo olivarum nutrita, vel saltem ex aliis oleis quantum fieri potest vegetabilibus (1).

17. Particulæ Sanctissimæ Eucharistiæ frequenter renoveantur; Cæremoniale Episcoporum id saltem semel

(1). S. R. C. 9 Jul. 1864.

in hebdomade faciendum præcipit, quam regulam S. Rituum Congr. stricte et rigorose (2) obligare declaravit et curandum, ut particulæ consecrandæ recentes sint. Nunquam novæ hostiæ cum veteribus misceantur.

18. Advigilant Rectores, ut omnes et singuli Christi fideles, cum ad annos discretionis pervenerint, præcepto Ecclesiæ Communionis paschalis satisfaciant. Quapropter eos sæpius moneant tempore, quo præceptum hoc urget, a prima Dominica Quadragesimæ usque ad festum SS. Trinitatis inclusive.

19. Sacra Communio fidelibus distribuatur non præfixis diebus et horis, sed quotidie, nisi rubricæ obstant, sub omni Missa et hora, etiam ante primam Missam, si fidelium necessitas id postulet.

20. Maximo cum zelo curent sacerdotes, ut pueri sibi concrediti mature christiana doctrina imbuantur et ad pietatem informentur, ut tali modo optime disponantur ad adorandum Eucharistiæ Sacramentum prima vice recipiendum. Attamen statuimus, ut pueri ante annum duodecimum completum regulariter ad primam communionem non admittantur, et prohibemus illos admitti, qui saltem per biennium scholam Catholicam, ubi adest, non frequentaverint. Occasione primæ Communionis curent Rectores, ut pueri piis Sodalitiis nomen dent et parentes moneant, ut pueri catechismum perseverantiæ saltem per duos annos post primam Communionem frequentent. Quod de ætate statuimus, locum non habet in pueris, qui periculose decumbunt, quare male se gererent sacerdotes, nec leviter delinquerent, si pueros perspicacis ingenii sine Viatico e vivis excedere

sinerent, ea inepta moti ratione, quod nunquam antea ad Eucharisticam mensam fuerint admissi.

21. “Cum ii, qui mortis periculum subeunt, sub gravissima obligatione Sacram Eucharistiam recipere tenentur, omnes sacerdotes, quibus animarum cura incumbit, iterum atque iterum monemus, ne in re tanti momenti vel minime desint. . . . Gravissimi sane peccati reus esset animarum pastor, cujus ob oscitantiam vel una anima ex hac vita migraret cœlesti Cibo haud refecta” (3).

22. Volumus, ut tempore a nobis statuto, in omnibus ecclesiis Nostræ diœceseos habeatur Expositio quadraginta Horarum.

23. Inhærentes Decr. VI. Conc. Prov. Cinc. III permittimus, ut Benedictio sollemnis detur cum Sanctissimo Sacramento in omnibus diebus Dominicis et festivis de præcepto, quotidie infra Octavam Corporis Christi et in Festo SS. Cordis Jesu, in quibus festis licet Missam celebrare coram Sanctissimo; bis in hebdomade tempore Quadragesimali, sicuti etiam in mense Maji; necnon prima Feria sexta cujusque mensis.

24. Studeant sacerdotes, ut quotidie celebrent hora fixa et moneant populum, ut sanctissimo Sacrificio devote assistat, præsertim pueros, qui scholam frequentant. Stipendium pro missa cantata est quinque scûtata et pro privata 1 scutatum. In casu pauperum laudabilius est et ad præcavenda scandala tutius, totum donare, quam minus accipere.

25. Prohibemus, ne missa celebretur in domibus privatis sine Nostra licentia, nisi in locis, qui ab ultâ ecclesia quinque millia passus distant.

(3). Conc. Balt. Plen II, tit. V, 262.

26. Studeant sacerdotes in diebus Dominicis et festivis de præcepto missam cum cantu et solemner celebrare; sit tamen cantus gravis, pius et divino cultui congruus.

27. Excepto Festo Nativitatis Domini vel in diebus Dominicis et festivis de præcepto prohibentur omnino sacerdotes, ne bis in die sacrum faciant. Qua in re, cum Sancta Sedes Apostolica Nostram conscientiam oneret, monemus sacerdotes Nostros, ne binent, nisi secus notabilis numerus fidelium, i. e., triginta circiter personæ, Sacro privarentur, quo in casu in prima missa ablutio sumi nequit et duplex stipendium sub quocunque prætextu percipere vetitur.

28. Assidui sint sacerdotes in ægrotis pie visitandis et si quem in probabili vitæ discrimine invenerint, sacra unctione muniant, ne quis vel puer, cum ad eam ætatem pervenerit, in qua peccare potuerit per visum, auditum, etc., quamvis necdum communicaverit, sine tanti Sacramenti auxilio ex hac vita discedat.

29. Lugubris quotidiana experientia docet, quanta mala ex matrimoniis temere contractis profluant; quare monemus sacerdotes, ut populum sibi creditum sæpius de sanctitate et indissolubilitate matrimonii instruant et saltem semel in anno de re tanti momenti sermonem faciant.

30. Volumus ut proclamationes bannorum “tribus diebus Dominicis seu Festivis de præcepto” regulariter fiant, excepto in locis, ubi semel tantum in mense missa celebratur et si propter gravem causam ab una vel altera proclamatione dispensetur, quinque scutata pro sustentatione Clericorum solventur.

31. Ignorantes rudimenta doctrinæ christianæ ad

matrimonium celebrandum non admittantur. Hinc antea bene edocantur, quæ scitu necessaria sunt, ut mysteria fidei, SS. Trinitatis, Incarnationis, Sacramentum Pœnitentiæ et Eucharistiæ necnon orationes quotidianas et præcepta Dei et Ecclesiæ et actus virtutum theologicarum et contritionis.

32. Matrimonio jungere officium pastorale est; unde curam examinandi et disponendi nupturientes in se suscipere debent Rectores, neque unquam ob causas leves aliis committere. Curent Rectores, ut saltem triduo ante matrimonii consummationem sponsi sua peccata confiteantur, pieque pridie propter reverentiam SS. Sacramento debitam communicent, ut loquitur Tridentinum.

33. Omnino prohibemus, ne Rectores oves non suas in scio et invito Rectore proprio matrimonio jungant et si ex quacunque causa fecerint, integrum stipendium reddant; potest tamen Rector alium sacerdotem ad matrimonia inter parochianos suos celebranda deputare.

34. Quam maxime optamus, ut matrimonia mane cum missa “pro Sponso et Sponsa” contrahantur et contraria consuetudo sub vespere contrahendi e medio tollatur.

35. Nemo est, qui nesciat, quanta pericula saluti animarum ex matrimoniis mixtis oriantur, quapropter ea semper sancta Mater Ecclesia detestata est. Arceant igitur rectores et confessarii suos pœnitentes, in quantum possunt, a talibus matrimoniis ineundis moneantque parentes, ut omni conatu filios suos a iugo portando cum hæreticis vel infidelibus avocare studeant. Si tamen tale matrimonium omnino impediri non possunt, noverint in nullo casu dispensationem pro tali

matrimonio ineundo dari posse, nisi pars acatholica solemniter et, si opus est, sub juramento promittat parti catholicæ, primo liberum suæ religionis exercitium et secundo, Baptismum et educationem proles utriusque sexus in fide catholica. Insuper pars catholica admoneatur, ut per bonum exemplum, pias preces et aliis mediis opportunis conversioni partis acatholicæ adlaboret.

36. Dispensationes in quibuscunque matrimonii impedimentis in singulis casibus a Nobis tempestive per literas petendæ sunt, nunquam tamen per instrumentum telegraphicum. Si impedimentum ex causa publica oritur, in literis nomina et cognomina oratoris et oratrici accurate et distincte scribenda sunt. Si vero notitia impedimenti innotuerit ex sola Confessione Sacramentali vel impedimentum principium habeat naturaliter occultum, petatur dispensatio pro foro interno sub nominibus fictis; et exponatur semper ratio canonica, sine qua invalida et prorsus nulla evadit dispensatio.

37. Nomina in matrimonium conjunctorum, dies et testes in librum ad id paratum accurate describantur, annotetur quoque, si quæ et qualis dispensatio obtenta sit. Insuper omnino curet sacerdos, ut licentia a judice civili obtenta intra tempus a lege præscriptum ad proprium tribunal remittatur.

TITULUS SECUNDUS.

DE PRÆDICATIONE VERBI DIVINI ET CATECHIZANDIS PUERIS.

1. Synodus Tridentina in Sess. V, Cap. II de Reform. definivit et statuit: "Archipresbyteri, Plebani et quicumque Parochiales, vel alias curam animarum habentes ecclesias quocunque modo obtinent per se vel alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem Dominicis et Festis solemnibus, plebes sibi commissas pro sua et earum capacitate pascant salutaribus verbis; docendo quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, annuntiandoque eis cum brevitate et facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, et virtutes, quæ sectari oportet, ut pœnam æternam evadere et cœlestem gloriam consequi valeant . . . provida pastoralis Episcoporum sollicitudo non desit, ne illud impleatur: 'parvuli petierunt panem et non erat, qui frangeret eis.'" (1)

2. Quapropter præcipimus et in Domino sacerdotes Nostros monemus, ut saltem in diebus Dominicis et Festivis de præcepto post Evangelium missæ concionem solidam et instructivam ad populum teneant et populum doceant, quæ scire omnibus necessarium vel utile sunt ad salutem.

3. Valde commendamus praxim eorum, qui etiam in prima missa brevem instructionem catechetica populo dant et multo desideramus, ut hæc consuetudo in omnibus diœceseos Nostræ ecclesiis, in quibus præter

(1). Conc. Trid. Sess. V. Cap. II de Reform.

rectorem unus vel plures sacerdotes assistentes sunt, inducatur. Instructio ista, catechismum explicans et ordinem ejus sequens, ultra horæ quadrantem non pertrahatur, ut populi attentio non fatigetur.

4. Volumus insuper, ut in quacunque Quadragesimæ hebdomade saltem una con cio de Domini Nostri passione, vel de Sacramentorum pœnitentiæ et Eucharistiæ digna et salutifera perceptione vel de alia materia tempori et circumstantiis convenienti ad populum habeatur, nisi impossibilitas populi colligendi excuset.

5. Concionatores studio, oratione et meditatione ad tantum officium bene perficiendum se præparent, pura intentione præter Dei gloriam et animarum salutem nihil aliud intendant, non quæ sunt quærant, sed quæ sunt Jesu Christi. Caveant ne prædicando ad injurias descendant, id est, sic de vitiis loquantur, ut personas designent et quasi indice prodant. Nulli unquam licet cathedra abuti ad vindicandum se de adversariis; zelus enim eorum, qui in contradicentes sibi publice invehuntur, sicque dissidia et odia spargunt, non est ex Deo, sed a malo.

TITULUS TERTIUS.

DE PUERORUM SCHOLIS.

1. Maximus debet esse Rectorum zelus in scholis parochialibus pro puerorum instructione fundandis. Sane ex bona educatione ac institutione juventutis pendet pro magna parte salus non solum Ecclesiæ, sed etiam Reipublicæ.

2. Quapropter monemus Nostros sacerdotes, ut quam primum in oppidis et pagis Diœceseos Nostræ, ubi

adhuc scholæ institutæ non sint, instituantur, et ubi jam existunt, colantur et augeantur.

3. Scholis tantum præficiantur præceptores, viri vel fœminæ idonei, probe examinati, qui probitate et pietate excellunt. Si una tantum schola sit pro pueris utriusque sexus, desideramus propter pericula vitanda, ut in ludimagistrum idonea fœmina seligatur. Nolumus tamen, ut ipsa habitet in domo sacerdotis, nisi sit soror vel amita ipsius sacerdotis.

4. Sancta Sedes non concedit permissionem, ut pueri supra duodecim annos nati in scholis Sororum admittantur.

5. Quum nonnunquam parentes perversi et obligationibus suis erga filios oblitī, recusant parvulos suos ad scholam catholicam mittere et maximæ sæpius inde oriantur difficultates rectoribus necnon confessariis quoad rationem agendi in tali casu, omnibus rite perpensis, statuimus ut sequitur:

a. Si pater suum filium absque gravi et sufficienti ratione ad catholicam scholam mittere recusat, absolutio ipsi denegetur.

b. Mater, quæ vellet quidem, sed propter oppositionem sui mariti nequit filium ad catholicam scholam mittere, absolvatur.

c. Filius, qui invite ob parentum præceptum publicam scholam, catholica relicta, frequentat, a Sacramentis non arceatur.

d. Filius, qui catholicam scholam sponte respuit et parentes cogit, ut ad publicam ipsum mittant, a Sacramentis excludatur.

6. Monemus sacerdotes, ut in omnibus locis, maxime in iis, ubi propter rerum circumstantias schola

catholica haberi nequit et ubi SS. Sacrificium semel tantum in mense, vel etiam rarius offertur, scholæ Dominicales erigantur, in quibus pueri et puellæ per viros et fœminas pios, eruditos et idoneos in catechismo, orationibus et fide catholica solide instruantur. Moneant parentes, quo meliori modo possunt, ut filios suos in omnibus diebus Dominicis ad hanc scholam Dominicalem mittant.

TITULUS QUARTUS.

Pro Collectis in Diœcesi Nostra
DE COLLECTIS DIOECESANIS.

1. Tres habendæ sunt in Diœcesi Nostra collectæ de præcepto, pro orphanorum sustentatione, pro Papa, pro seminario et alumnis diœceseos.

2. Collecta pro orphanorum sustentatione habeatur Dominica tertia mensis Aprilis et summa collecta quamprimum Vicario Nostro Generali transmittatur, in omni casu ante 15um diem mensis Maji.

3. Collecta pro Summo Pontifice habeatur quocunque anno in Dominica infra octavam SS. Petri et Pauli et ad minus ante finem mensis Julii Vicario Nostro Generali transmittenda est.

4. Collectam pro seminario et alumnis diœceseos in posterum per libellos fieri volumus, quos ad hunc finem in initio mensis Julii ad omnes Nostros sacerdotes mitti curabimus. Statuimus, sicut in Synodo Diœcesana anno præterito habita, ab omnibus approbatum est, ut quisque sacerdos, curam animarum in Nostra Diœcesi habens, summam quinque scutatorum ad hoc pium opus quocunque anno contribuat. Summa collecta una cum nominibus contribuentium ante 15um diem mensis Janu-

arii anni sequentis ad Vicarium Nostrum Generalem transmittatur.

5. Salarium Rectorum in Nostra Diœcesi sit ordinarie 600 Dollars, sacerdotum vero assistantium 500 Dollars et tum ambo pari modo ad sumptus pro sustentanda domo contribuere debent. Si hoc minus placuerit et Rector pro necessitatibus quotidianis providere voluerit, ipse habeat 800 Dollars et assistens 300 Dollars. Supellex pro domo necessaria, sumptus pro ligno et luce necnon pro vino et hostiis ex redditibus ecclesiæ solvi debent. Nunquam licet sacerdoti plus quam salarium ab Episcopo fixum sibi sumere, vel collectiones in Dominicis vel Festis sibi retinere.

6. Quum institutiones Nostræ Diœcesanæ pro Orphanis magno onere juris alieni gravatæ sint, statui-mus ut, ubicunque fieri potest, societates pro Orphanorum sustentatione quamprimum erigantur. Sodales ad hunc finem quartam partem Dollaris in mense offerunt.

7. Ut decenti sustentationi sacerdotum ætate vel infirmitate fractorum provideatur, societatem ad hunc finem in Nostra Diœcesi erigendam esse sacerdotibus in Synodo congregatis placuit. Quapropter societatem hanc institutam in Nostra Diœcesi declaramus et mone-mus sacerdotes, ut contributionem annuam decem scuta-torum necnon dimidiam partem unius pro centum ex redditibus ecclesiæ vel missionis suæ ad hunc fundum in fine cujusque anni Vicario Nostro Generali, uti socie-tatis thesaurario, prompte transmittant; quod si non fecerint, sciant, se ad nullam aliam a Diœcesi sustentationem jus habere. Dimidia pars unius pro centum, si opportunius fieri posset, per parvam collectionem in hunc finem factam, suppleri potest.

8. Cathedratum in Nostra Diœcesi fixum est ad quinque pro centum in iis ecclesiis, in quibus redditus ex scamnorum locatione præcipue oriuntur. In missionibus tamen, in quibus redditus ex illo fonte parvi sunt, summa viginti quinque scutatorum pro missione solvenda est. Cathedratum ante diem decimum quintum mensis Januarii pro peracto anno Vicario Nostro Generali transmittendum est.

RULES
FOR THE
FINANCIAL GOVERNMENT OF THE CHURCHES
IN THE
DIOCESE OF COVINGTON, KY.

CHAPTER I.

Every congregation now existing, or in future to be established by the Bishop, shall be subject to the following rules and regulations :

ARTICLE 1. The care of the temporal affairs of every congregation is, under the supervision of the Bishop, entrusted to a church-committee, which shall have the power to transact all temporal business pertaining to the church or church-property.

ART. 2. This church-committee shall consist :

a. Of the Rector of the church or, in his absence, of his Assistant, acting in his place.

b. Of six members of the congregation appointed by the Rector and approved by the Bishop in writing.

ART. 3. The Rector of the church, or in his absence, his Assistant is " *ex officio* " the president of this church-committee. In case of the absence of both, one of the members, appointed by the Rector, will act as

president. This member will also preside in case the Rector and his Assistant have been removed by death or otherwise. While a member of the committee acts as president, no resolutions can be passed except in urgent cases, and even then subject to the approbation of the Bishop.

ART. 4. No resolution can be passed by the church committee against the will of the Rector. Should a disagreement occur between the Rector and the other members, an appeal may be made to the Bishop.

ART. 5. The members of the church-committee must be chosen from among the most respectable, competent and experienced gentlemen of the congregation, of whom no two shall be near relatives.

ART. 6. The following persons are not eligible as members of the committee :

1st. All those, who are in the service of the church or Rector.

2nd. Those, who have for a considerable length of time neglected to pay their dues to the church.

3rd. Those, who have neglected their Easter duty, or are giving public scandal.

4th. Those, who belong to societies forbidden by the Church or Bishop.

5th. Those, who have on hand a contract for the church.

ART. 7. No member of the committee can take a contract for the church whilst in office.

ART. 8. No member of the committee shall serve longer than three years, except it is otherwise ordered by the Bishop. Every year two members will leave the committee and two new ones shall be appointed. Outgoing members, however, may be re-appointed.

ART. 9. The members of the church-committee will be chosen and will take their places on the second Sunday of January, when their names shall be published from the pulpit. Should a vacancy occur during the year, an appointment shall be made according to Art. 2.

ART. 10. For important reasons a member of the committee may be discharged, or even the whole committee disbanded by order of the Bishop.

CHAPTER II.

DUTIES OF THE CHURCH-COMMITTEE.

ARTICLE 1. The members of the church-committee will meet at least once a month, or oftener, if required by the president.

ART. 2. The minutes of each meeting shall be carefully kept and preserved.

ART. 3. The members of the committee appoint from among themselves a secretary and a treasurer, and make rules for the proper management of business and the exact performance of their trust. The treasurer shall not be allowed to make any payments without permission of the church-committee.

ART. 4. The ordinary daily transactions are in the hands of the president, treasurer and secretary, whereas the committee itself shall determine :

a. How the other members shall assist them in their duties and occupations.

b. To what rules the ordinary daily transactions shall be subject.

ART. 5. Resolutions are adopted by a majority of

the members present. No final resolutions can be passed in the absence of the Rector or his Assistant, nor when there is no “quorum.” The report of the transactions of the committee must be signed by the president and secretary.

ART. 6. The resolutions of the committee, if repugnant to the laws of the Church or the best interests of the Congregation may be rescinded by the Bishop.

ART. 7. The church-committee is expected to conscientiously and intelligently perform the duties intrusted to them, viz :

a. The care of the parish-church, pastoral residence, school-building, cemetery, and other institutions belonging to the church ,

b. The care of the funds belonging to the institutions before mentioned, and of the revenues and indebtedness of the congregation ;

c. The safe-keeping of church records, deeds of property belonging to the church, and other valuable papers ;

d. Providing for the legal execution of leases of property belonging to the church, the safe investment of money, collection of pew-rent, Sunday-collections, revenue of the cemetery, rents and interest.

ART. 8. Without a *written* permission of the Bishop the committee is not empowered to transact business, which exceeds the limits of ordinary administration, viz :

a. The acceptance or refusal of onerous legacies or foundations.

b. The buying, selling and exchanging of immovable property.

c. The leasing of immovable property for more than three years.

d. The lending or borrowing of money above a certain amount to be fixed for each and every church by the Bishop.

e. The construction, change, destruction and extraordinary repairs of any building belonging to the congregation.

f. The establishing of any new cemeteries.

g. The adopting or abolishing of collections.

h. The carrying-on of law-suits, either as prosecutor or defendant.

ART. 9. To the Rector more particularly are reserved :

a. The establishing of church-services, solemnities and whatever else concerns his sacerdotal office.

b. The maintenance of good order in the church during divine service, and in the parochial cemetery.

c. Everything pertaining to collections and announcements in the church.

d. The admission or refusal of objects sent for the ornamentation of church, sacristy or school.

e. The construction of the altar, communion-railing, pulpit, organ, choir, and whatever belongs to the exercise of religious functions.

f. The safe-keeping and care of consecrated vessels, vestments, books, altar-wine and altar-bread, candles, and other articles necessary for the church and divine service.

g. The keeping of the records of baptisms, marriages and burials.

ART. 10. In regard to these and all other concerns

belonging to parochial duties, the Rector will act according to the statutes of the Diocese and the orders of the Bishop.

ART. 11. Whenever in consequence of providing for the articles mentioned in Article 9, payment must be made, the committee is bound to furnish the necessary means from the church-funds. In cases of disagreement about the necessity of these articles, the Bishop shall decide.

ART. 12. The school-teachers, members of the choir, the organist, the acolythes, the bell-ringers, the sexton of the parochial cemetery, and other persons employed for the congregation are, in the exercise of their duties, exclusively subject to the Rector. They are appointed or discharged by him. Their salaries are according to his recommendations fixed by the church-committee.

ART. 13. The salaries of the Rector and Assistant are fixed by the Bishop, and must be paid out of the church-revenues.

ART. 14. The church committee ought to provide, wherever possible, a safe for the safe-keeping of all important documents and money belonging to the church.

ART. 15. The church-committee must take care, that all property belonging to the congregation is properly insured against loss by fire.

ART. 16. Two inventories of everything belonging to the church, schools and parsonage, as also of all property belonging to the congregation, shall be made out during the first half of January of each year, according to the schedule sent by the Vicar General; one of which inventories shall be kept by the Rector and

the other certified by the church-committee shall be sent to the Bishop.

ART. 17. Any article needed by a congregation *f. i.* furniture, carpets, horse and buggy, etc., when bought for money made up by collections, shall be considered property of the congregation, even though it be donated to the Rector or Assistant.

ART. 18. At the visitation of the church by the Bishop, the inventory kept in the parsonage shall be submitted to him for his inspection, and if then, or at any other time, any article is found wanting, it shall be procured, and in case of loss by mismanagement, it shall be replaced by the guilty party.

ART. 19. The secretary shall in a register, properly arranged and dated, record :

a. The papers relating to the foundation of the congregation, church-buildings, and other institutions.

b. The letters of foundations (*fundata*) concerning yearly services, and other lasting obligations of the church.

c. The deeds and claims of the church, from which a constant income is derived.

ART. 20. A copy of the documents mentioned in Article 19, under the letters *b* and *c*, signed by the Rector, shall be sent to the Episcopal office.

CHAPTER III.

YEARLY ACCOUNTS.

ARTICLE 1. Every year during the month of September the church-committee will submit to the Bishop an estimate of the revenues and expenses, ordinary as

well as extraordinary, for the following year, from the 1st of January to the 31st of December. For this estimate two schedules will be sent at the proper time to every Rector, to be filled up by the church-committee.

ART. 2. Both schedules, when filled up, are signed by every member of the committee, and sent before the 15th of September to the Bishop for his approval. The documents having been approved, one is returned to the committee. It serves them as a rule for the disposal of money for the following year, guiding the treasurer in the fulfillment of his duties.

ART. 3. Whenever necessary payments are to be made, which are not mentioned in the estimate, they may be put down by the committee in the yearly accounts as unforeseen debts.

The treasurer cannot make larger payments than are provided in the estimate, unless he be empowered to do so by the committee, and keep within the limits fixed by the Bishop.

ART. 4. In case such additional expenditure can not be paid by the ordinary revenue of the church, the committee must adopt extraordinary means, and submit them to the Bishop for approval.

ART. 5. Whenever the committee deems it proper to examine the books and accounts of the treasury, the secretary and treasurer shall be bound to produce them for their inspection.

ART. 6. At the visitation of the church by the Bishop, the entire account of the administration of the temporal affairs of the congregation shall be submitted to him, or to any one appointed by him for his inspection.

ART. 7. Every year before the 15th of January, the treasurer and secretary shall be held, to bring the committee a full account of all income and expenses of the church for the preceding year.

ART. 8. The church-committee shall then appoint three auditors, whose duty it shall be to investigate and verify the yearly accounts of the treasurer and secretary.

ART. 9. Two copies of the account signed by the church-committee and the auditors shall be sent to the Bishop, on or before the 15th of January. After both copies have been approved by the Bishop, one will be kept by him, the other will be sent back to be preserved in the archives of the church.

ART. 10. If the secretary and treasurer fail to hand in their accounts at the proper time, the committee, after giving them due warning and waiting for one month, shall compel them by law to fulfill their duty.

CHAPTER IV.

GENERAL RULES.

ARTICLE 1. The foregoing rules and regulations are binding for each and every congregation in the Diocese, except the Bishop has given *written* permission to the contrary.

ART. 2. Whenever two or more congregations possess a common cemetery or other parochial institution, the church-committees of these congregations shall at once regulate the administration of these possessions. To this end they shall appoint for each congregation one or more as a committee, who shall be specially

charged with the government, care and responsibility of the above-mentioned possessions according to the foregoing rules. These common committees are under the control of the Rectors of the congregations concerned, and shall render an account annually before the 15th of January.

ART. 3. The Bishop reserves to himself the right of interpreting and changing these rules and regulations, and of adding new ones, if he deems it necessary.

CATHOLIC THEOLOGICAL UNION
BX8351879.A3 C001
ACTA ET CONSTITUTIONES SYNODI DIOECESANA

3 0311 00056 3309

BX

835

38732

1879 Catholic Church in the U.S.

AUTHOR Covington, Ky. (Diocese.)

A3 SYNOD, 1879.

TITLE ACTA ET CONSTITUTIONES SYNODI
DIOCESANAE COV., KY., PRIMA.

DATE DUE

BORROWER'S NAME

38 732

3 0311 00056 3309